

بسم الله الرحمن الرحيم

اصحاب محترم رسانه، مدیران جهادی و متخصصان غیور صنعت دریایی؛

امروز در تقویم افتخارات ملی ما، روز «اراده و بازآفرینی» است. امضای قرارداد ملی «خارج سازی و پاک سازی» مغروقه های خلیج فارس، صرفاً یک پروژه مهندسی نیست؛ بلکه بیانیه ای صریح از زنده بودن و پویایی صنعتی است که از میان شعله های آتش و فشار بحران ها، سربلند بیرون آمده است. اجازه بدهید از ۶ منظر، اهمیت بنیادین این میثاق ملی را تبیین کنم:

۱. حیات دوباره صنعت کشتی سازی؛ ققنوس از خاکستر جنگ

صنعت دریایی ما در سال های اخیر، خسارات سنگینی را از جنگ و فشارهای بین المللی متحمل شد. بسیاری گمان می کردند بدنه این صنعت فرسوده شده، اما امروز حضور مقتدرانه شرکت صدرا و امضای این قرارداد، پیامی روشن دارد: «صنعت کشتی سازی و مهندسی دریایی ایران زنده است.» ما نه تنها در حال بازسازی ناوگان خود هستیم، بلکه با تکیه بر زیرساخت های بومی، در حال پاک سازی زخم های جنگ از چهره دریا هستیم. این قرارداد، نقطه عطفی برای بازگشت مقتدرانه به بازار ساخت و تعمیرات در منطقه است.

جنگ و رکود، متأسفانه باعث از دست رفتن فرصت های شغلی بی شماری در صنایع دریایی ما شد. این پروژه عظیم، خط بطلانی بر آن دوران است. با آغاز عملیات خارج سازی مغروقه ها، زنجیره ای از مشاغل از مهندسی طراحی و غواصی صنعتی گرفته تا لجستیک و بازیافت فلزات، دوباره فعال می شوند. ما نه تنها به دنبال انجام یک پروژه، بلکه به دنبال کارآفرینی در مقیاس بزرگ برای هزاران جوان متخصص و کارگرانی هستیم که معیشت شان به تلاطم موج ها گره خورده است.

۳. تجلی خودباوری و اثبات بلوغ فناوری

خارج سازی مغروقه های غول پیکر در اعماق متغیر و شرایط جوی خلیج فارس، یکی از پیچیده ترین عملیات های مهندسی زیر دریا در جهان است. اجرای این پروژه بدون وابستگی به پیمانکاران خارجی، مهر تأییدی بر توانمندی دانش بنیان کشور است. ما با استفاده از شناورهای استراتژیک بومی و دانش مهندسی داخلی، ثابت می کنیم که فناوری های «Deep Sea» و عملیات های سنگین دریایی در انحصار هیچ قدرتی نیست و مهندسان ایرانی مرزهای دانش را درنور دیده اند.

۴. اخلاق‌مداری و پاسداشت محیط زیست در اوج تنگنا

حتی در سخت‌ترین روزهای درگیری و فشار، جمهوری اسلامی ایران هرگز از تعهدات اخلاقی خود نسبت به «خانه آبی» ما، یعنی خلیج فارس، عقب‌نشینی نکرده است. پاک‌سازی مغروقه‌ها که قانون آلودگی و تخریب زیست‌گاه‌ها هستند، نشان‌دهنده اولویت محیط زیست در دکترین دریایی ماست. ما ثابت می‌کنیم که حتی در تنگناهای جنگی، حفاظت از اکوسیستم و صیانت از تنوع زیستی دریا، بخشی تفکیک‌ناپذیر از هویت ملی و حرفه‌ای ماست.

۵. گام عملی در مسیر «اقتصاد چرخشی» (Circular Economy)

یکی از ابعاد راهبردی این قرارداد، توجه ویژه به مفهوم «اقتصاد چرخشی» است. ما با خارج‌سازی این مغروقه‌ها و بازیافت اصولی فولاد و قطعات آن‌ها، نه تنها آلودگی‌ها را حذف می‌کنیم، بلکه منابع عظیم فلزی را که سال‌ها در بستر دریا محبوس مانده بودند، دوباره به چرخه تولید و صنعت بازمی‌گردانیم. این رویکرد، تبدیل «زباله‌های صنعتی زیر دریا» به «مواد اولیه ارزشمند» است که دقیقاً با الگوی توسعه پایدار همخوانی دارد و از اتلاف منابع ملی جلوگیری می‌کند.

۶. نماد مدیریت کارآمد و جهادی در تراز ملی

امروز شاهد ثمره یک مدیریت منسجم و هوشمند در سطح کلان کشور هستیم. عبور از بروکراسی‌های پیچیده و هم‌گرا کردن نهادهای مختلف برای اجرای این قرارداد ملی، نشان‌دهنده ظهور نسلی از مدیران کارآمد است که قادرند در بحرانی‌ترین شرایط، منابع را تجهیز و پروژه‌هایی در سطح جهانی را راهبری کنند. این مدیریت، الگویی است برای سایر صنایع که بدانند با تدبیر و ایستادگی، می‌توان بزرگ‌ترین چالش‌ها را به فرصت‌های رشد تبدیل کرد.

حضار گرامی؛

ما امروز نه فقط یک قرارداد، بلکه «عهدنامه‌ای برای شکوه دوباره دریا» را امضا می‌کنیم. خلیج فارس به زودی از بند این مغروقه‌ها رها خواهد شد و این، سرآغاز فصلی نوین برای اقتدار اقتصادی، زیست‌محیطی و دریایی ایران اسلامی خواهد بود.

والسلام علیکم و رحمه الله*